

---

Sédy Ágnes

## A KÉP

Most kéne abbahagyni,  
nem menteni a képet,  
csak azért, mert egy ingben  
benne ragadt a lélek,  
hát nem kell mindjárt fogni,  
s elájulni magának –  
int, és már távozóban;  
s miként Mátyás hadának

jöttét-mentét nyögték  
a túlkoros vidékek,  
most egész szürkén nézem  
a hátteret, a kéket,

hideglelősen, gyáván,  
a rokon is lelépett,  
az utcán jár, nevetgél,  
kerülgeti a léket,

s míg magamra hagyott,  
*már* tudtam, hogy mi vár rám,  
hogy ez, ez most meg is ver;  
virtuálé világán  
én igyekszem keresztül  
kissé feszes tartásban,  
akár ír népitáncos  
a bársonytakarásban –

hát lehet, hogy elég ez?,  
hogy lehet, hogy elég lett  
az ing széle, a karja,  
amit lengén élém tett!

Különben úgyis mindegy;  
giling-galang a fészek,  
bódít, ölel egy percnyi,  
egy töredéknyi részed.

*(Irodalmi Jelen, 2006/5.)*

SÉDY ÁGNES 1979-BEN SZÜLETETT KECSKEMÉTEN. VERSET ÍR.